

ACTA DE LA SESSIÓ DEL PLE DE L'AJUNTAMENT

Sessió extraordinària
17 de novembre de 2002
12.05 h
Sala de Plens

Assistents

Montserrat Tura i Camafreita, alcaldessa
Joaquim Aranyó Franco, regidor
Susana Calvo Casadesús, regidora
Jesús M. Carrasco Gómez, regidor
Alfons Collado Genaro, regidor
Alicia Domínguez González, regidora
Josep Oriol Fort i Marrugat, regidor
Josep Maria Garzón i Llavina, regidor
Josep Gordi i Serrat, regidor
Carne Guarro i Fores, regidora
Feliu Guillaumes i Ràfols, regidor
María Dolores Heredia Raffaeli, regidora
Miguel Jiménez Anillo, regidor
Antonio López Rodríguez, regidor
Ezequiel Martín Pérez, regidor
Dolors Mayol i Pi, regidora
Josep Monràs i Galindo, regidor
Josep Torrecillas i Moreno, regidor
Margarida Traver i Mancheño, regidora
Martín Turégano Guillamón, regidor

Alícia Puig Romagosa, secretària
José Manuel Fernández Villaverde, interventor accidental

Absents

Mª Dolores Celdrán Pedreño, regidora (s'excusa per l'absència)

Ordre del dia

1. Concessió de la Medalla de la Ciutat a l'actor Josep Maria Pou

1. Concessió de la Medalla de la Ciutat a l'actor Josep Maria Pou

La proposta d'acord, que ha estat dictaminada per la comissió informativa corresponent, diu:

Atès el Reglament municipal d'honors, símbols i distincions de l'Ajuntament de Mollet del Vallès, aprovat pel Ple municipal el 30 d'octubre de 1997.

Atesa la proposta de l'Alcaldia, aprovada amb la posició favorable de la Junta de Portaveus municipal en data 8 de gener d'enguany, d'homenatjar la persona del ciutadà de Mollet del Vallès Josep Maria Pou i Serra, per la seva llarga, fecunda i meritòria trajectòria artística.

Vista aquesta trajectòria, que queda detallada en el currículum que s'adjunta en aquest expedient, i del qual en destaca de manera significativa la seva trajectòria al món del teatre; al llarg de la seva vida artística podem destacar-ne mèrits públics i notoris, entre els quals remarcuem el d'haver treballat en més de quaranta obres de teatre, d'altres tantes pel·lícules per al cinema i la televisió, així com haver-hi participat en nombroses sèries per a cadenes de televisió d'arreu de l'estat. És un dels actors més reconeguts per la seva professionalitat al món de l'escena catalana i espanyola.

Atesos els múltiples premis i distincions nacionals i internacionals que ha rebut en el decurs de la seva fructífera i extensa vida artística.

Ateses les clares expressions de molletanisme de Josep Maria Pou i Serra, la seva trajectòria professional reconeixent i promovent la seva pertinença a Mollet del Vallès, i la col·laboració amb els projectes cívics i culturals de la nostra ciutat.

Vist l'informe de la cap del departament de Relacions Ciutadanes i Acció Institucional, amb el vistiplau de la cap de l'àrea de Relacions Ciutadanes i Acció Institucional.

Es proposa que el Ple de l'Ajuntament

A C O R D I

Concedir la Medalla de la Ciutat a Josep Maria Pou i Serra com a reconeixement a la seva llarga, fecunda i meritòria trajectòria artística vinculada a la pertinença a Mollet del Vallès i a la promoció de la nostra ciutat.

Establir que, atès que rebre la Medalla de la Ciutat significa fer pública i notòria la condició de ciutadà amb mèrits reconeguts unànimement, el senyor Josep Maria Pou i Serra tindrà el tractament, a partir d'aquest acord, de Molletà Il·lustre, en el benentès que aquest títol és un dret associat al de l'atorgament de la Medalla de la Ciutat.

Acordar que l'acte formal de lliurament de la Medalla serà el proper mes de gener de 2003.

L'alcaldeessa dóna obertura a l'acte i manifesta que avui, 17 de novembre de 2002, és una data especial per a la història local de Mollet del Vallès, perquè es fa la primera sessió plenària a la nova Casa de la Vila, que es va inaugurar el proppassat 9 de novembre. En el darrer Ple a l'antic Ajuntament, el passat 29 d'octubre, es va fer el comiat de l'edifici (que segons consta es va inaugurar l'any 1890 a l'entorn de la Festa

Major d'estiu, mitjan el mes d'agost, que aleshores eren dies d'especial aplegament, alegria i participació ciutadana) com a seu oficial de la representació del poble, amb emoció i paraules entranyables. En aquell Ple es va prendre l'acord que la Casa de la Vila, seu de la representació democràtica de la ciutat, sigui aquest nou edifici, modern i amb una tendència arquitectònica i artística que s'adiu amb l'inici del segle XXI, i el seu desig és que els debats que s'hi facin i els acords i decisions que s'hi prenguin siguin encertats i correctes, perquè l'esdevenir de Mollet del Vallès sigui millor. En aquest sentit, l'omple de joia, d'orgull i d'emoció que el primer Ple sigui la concessió de la distinció més important que atorga la ciutat a un molletà que, a partir d'ara, serà Molletà Il·lustre. És per això, que l'únic punt de l'ordre del dia és la concessió de la Medalla de la Ciutat a l'actor Josep Maria Pou i Serra, a qui agraeix la seva presència. Afegeix que la motivació legal de la concessió i el fet que s'hagi de prendre amb acord del plenari, és per acomplir el Reglament municipal d'honors, símbols i distincions de l'Ajuntament del qual n'esmentarà alguns articles, com ara que les distincions es podran conferir per premiar especials mereixements o serveis extraordinaris prestats a la ciutat; que la Medalla de la Ciutat és la distinció més important (també s'atorga la cívica Per Mollet i la condecoració del mèrit en seguretat ciutadana); que la Medalla de la Ciutat es concedirà en reconeixement i agraïment de la ciutat envers persones físiques o jurídiques per una actuació o conjunt d'activitats que hagin tingut rellevància i transcendència d'enaltiment de la ciutat o de servei i dedicació per el seu progrés i pel de la ciutadania amb ampli ressò, més enllà de l'àmbit molletà; que la persona física a qui s'atorgui tindrà el tractament de Molletà o Molletana Il·lustre. Quan es presentin els mèrits específics de Josep Maria Pou es tindrà ocasió de fer una referència biogràfica, no obstant això, demana que se li permeti dir dues qüestions en l'obertura de la sessió: primer, per a tots és un honor poder prendre acords d'atorgament de Medalla de la Ciutat, perquè és l'expressió que hi ha molletans que tenen el relleu i la transcendència d'enaltiment del nom de la ciutat, ja que són la millor presentació que es pot fer arreu del món, més enllà de l'àmbit molletà com diu el Reglament; segon, Josep Maria Pou no ha estat mai desvinculat de la ciutat i és una de les coses que es vol premiar en l'acord que adopti avui el Ple. Tot i que el mereixement i l'atorgament de la distinció i de l'honor és a títol personal i intransferible, és important que no passi desapercebut el fet que l'homenatjat és fill de Martí Pou i Torrents, i que probablement l'entorn familiar on va néixer i la relació amb les persones amb qui va créixer i formar-se té transcendència en la seva vida. El seu pare s'afecionà a guardar programes de cinema de pel·lícules que es projectaven a l'Ateneu i de les activitats culturals que s'organitzaven el Tabaran, i així aconseguí una col·lecció extraordinària de font de dades i de fets locals de Mollet del Vallès i, segurament, mai se li ha agraït prou. També cal destacar, entre altres coses, que va introduir el seu fill, Josep Maria, a l'ambient teatral amb la joia que tindrem de fer-ne referència quan es faci la seva presentació. Per acabar, de Josep Maria Pou esmentarà coses senzilles i alhora vinculades profundament i indescriptiblement a la ciutat, com són els seus inicis a la ràdio de la parròquia, amb un record especial del seu director, Pere Garcia, que el va posar per primera vegada davant d'un micròfon; les intervencions en el teatre del Centre Parroquial, que recorden gratament vilatans i vilatanes d'aleshores, i un munt d'activitats que fan que avui se'l reconegui com un dels actors amb més prestigi en el camp escènic de l'Estat. Aquesta trajectòria la podria haver fet desvinculada de Mollet però, justament, si es proposa l'atorgament de la Medalla, és perquè, tot i que la seva carrera professional l'ha portat sovint lluny del municipi, mai ha oblidat les seves arrels molletanes i sempre (i destaca

aquest sempre) quan entitats locals li demanen la seva col·laboració, ha respost afirmativament amb bona predisposició. En aquest sentit, recorda que l'any 1996 fou un extraordinari pregoner de la Festa Major amb una intervenció on va intercalar la seva història personal i la història de la ciutat i, sens dubte, és un dels millors pregons que s'han fet mai; a l'Esbart Dansaire de Mollet els ha presentat diverses vegades els espectacles, sense tenir mandra de recórrer llargues distàncies per a fer-ho; va posar la veu en l'enregistrament que la Jove Orquestra i Cor del Vallès Oriental, dirigida pel professor Josep Maria Aparicio de l'Escola de Música Municipal, va fer dels poemes que Miquel Martí Pol va dedicar a la ciutat en forma de tanca, i un llarg etcètera. I destaca la seva veu tant característica que la ciutadania de Mollet reconeix com a molletana quan se l'escolta i veu en diferents mitjans de comunicació i espectacles. Per tot plegat, avui se li atorgarà la màxima distinció, però abans de fer-se la presentació dels seus mèrits, la secretària llegirà l'acord formal de concessió de la Medalla de la Ciutat.

Un cop llegit l'acord l'alcaldeessa dona la paraula al Sr. Fort, regidor d'Acció Institucional i de Cultura, que presenta la proposta d'acord.

El Sr. Fort saluda a l'alcaldeessa, a l'homenatjat, els anteriors guardonats, a tots els presents i agraeix la seva presència en el primer acte institucional a la nova Casa de la Vila. Afegeix que és una satisfacció i alhora un deure que té la ciutat d'honorar els molletans i les molletanes que han tingut i tenen una trajectòria professional, social o humana d'enaltiment de la ciutat; per això, avui es fa aquest acte i, l'11 de setembre d'enguany, a l'entorn del Roure del Mil·lenari, se'n va fer un altre per atorgar distincions cíviues a persones i entitats que es distingeixen pels seus serveis a la ciutat, pel seu comportament cívic, humà o cultural i, com a regidor d'Acció Institucional i de Cultura, diu que són moments de gran satisfacció i de compensació pel que significa ser representant del poble de Mollet del Vallès. Com ha dit abans, aquests reconeixements són un deure de la ciutat envers conciutadans i conciutadanes que s'ho mereixen i s'exerceix amb orgull perquè es conegui arreu els seus mèrits i distincions. L'alcaldeessa ja ha parlat del Reglament d'honors, símbols i distincions de l'Ajuntament de Mollet del Vallès, que és la base jurídica que permet l'atorgament de la Medalla de la Ciutat i, per això, no incidirà en aquesta qüestió. Així doncs, farà una passejada, extensa però no exhaustiva, de la trajectòria artística de l'homenatjat durant trenta-cinc anys de treball, des de 1968 fins a 2002, i que avui continua de manera intensa, perquè és jove i ben segur donarà moltes més satisfaccions en l'àmbit artístic català, espanyol, europeu i mundial. Concretament, esmentarà persones, obres, autors, directors que demostren a bastament la qualitat humana i artística de Josep Maria Pou en les diferents disciplines. En el teatre ha treballat amb persones que són capdavanteres i que formen part de la seva història més valuosa com Manuel Dicenta, Mercedes Prendes, Hermann Bonnin, Adolfo Marsillach (de qui recordem la memorable Marat-Sade, l'any 1968 en el Poliorama), José Luis Alonso (que fou essencial durant molts anys en la trajectòria de Josep Maria Pou), José Bódalo, Félix Defauce, Josep Maria Flotats, Pilar Miró, Mario Gas, Julieta Serrano, Núria Espert, José María Morera (prestigiós director d'obres clàssiques), John Strasberg, José Osuna, Sergi Belbel, Jacques Nichet, Jean Jacques Preau, etc., és a dir, una part cabdal de la història del teatre contemporani català, espanyol, europeu i americà; en el cinema ha treballat amb directors com Carlos Saura, Francesc Bellmunt, Ventura Pons, Antonio Mercero, Basilio Martín Patiño, Fernando

Colomo, Josep Maria Forn, Gonzalo Suárez, Francesc Betriu, Manuel Gutiérrez Aragón, Jaime Chávarri, Montxo Armendariz, Pilar Miró, Pere Portabella, etc.; a la televisió, des de l'any 1974, en programes, sèries i tv movies que la majoria formen part de la memòria col·lectiva de diverses generacions: *Curro Jiménez*, *Los padres terribles*, *La importancia de llamarse Ernesto*, *Turno de oficio*, *Vida privada*, *Miguel Servet*, *Brigada Central*, *Historia de otro lado*, *Secrets de família*, *Estació d'enllaç*, *Contes de la veritat oculta*, *Homenots*, *Policías*, *Temps de silenci* o *Carles, príncep de Viana*, amb crítiques de lloança i de reconeixement per les seves magistrals interpretacions i múltiples registres; també ha representat obres d'autors com: Peter Weis, Valle Inclán, Bertolt Brecht, Sófocles, Pérez Galdós, Arniches, Chejov, Eurípides, Molière, Calderón, Ibsen, Moratín, Goldoni, Unamuno, Buero Vallejo, Yasmina Reza, Oscar Wilde, Bernard Show, Jean Cocteau, Durrenmatt, O'Casey, Montherlant, Josep Maria de Segarra, Javier Tomeo (*Amado monstruo*, *El Gallitigre*) i Pirandello, l'any 1987, quan va iniciar la singladura a Catalunya amb l'obra *És així, si us sembla*, en el Teatre Romea-Centre Dramàtic de la Generalitat; també ha treballat a la ràdio, que és l'origen de la seva carrera (més tard es decanta cap el teatre) i segur que mai no oblidarà la seva intervenció en un programa de ràdio emblemàtic que s'emeté durant catorze anys, *La calle 42*, de teatre musical pel qual té una permanent i profunda afecció i que ha gaudit com espectador en teatres d'arreu del món; ha fet traduccions i adaptacions de més de deu obres de teatre, principalment angleses i americanes, per escenificar-se en català i en castellà. Aquest llarg i qualificat patrimoni artístic l'ha fet mereixedor de nombrosos premis que no dirà complets, perquè es necessitaria fer un altre ple extraordinari, així doncs, es limitarà a dir els que ha rebut des de 1985 fins a 2002: 1985, Villa de Madrid al millor actor de teatre (pel qual s'intueix que deu tenir una especial estimació); 1988, Sant Jordi al millor actor en pel·lícula espanyola per *El complot dels anells*; quatre de la Crítica teatral de Barcelona al millor actor, el 1990 per *Amado monstruo*, el 1991 per *Desig* i per *El Gallitigre*, el 1995 per *La corona d'espines* i el 1997 per *Àngels a Amèrica* (obra que es va estrenar en el Teatre Nacional de Catalunya amb una polèmica fantàstica, perquè entre aquesta o la de Guimerà es va optar per *Àngels a Amèrica* i, probablement, amb aquesta decisió es va obrir una porta immensa a l'esmentat teatre); 1996, de l'Associació d'Actors i Directors de Catalunya al millor actor de televisió per *Estació d'enllaç*; 1997, Butaca al millor actor protagonista per *Amic/Amat*; 2000, al millor actor en el Festival de Cinema de Burdeos per *Amigo/Amado* i El espectador al millor actor per *Arte*; 2001, Col·legi de Detectius de Catalunya al millor actor per *Policías* i el d'Assaig general al millor actor de teatre per *Arte*; 2002, Micròfon de plata de l'Asociación Profesional Española de Informadores de Prensa, Radio i Televisión per *Policías* i el "Grande Canale" al millor actor en el Festival Internacional de Televisió de Venècia per *Carles, príncep de Viana* (premi que es considera l'Òscar de la televisió). Aquesta és la trajectòria d'un molletà i l'alcaldeessa ja ha esmentat les seves arrels i la continuïtat del seu vincle amb la ciutat, des dels inicis de la vocació radiofònica en els despatxos de la parròquia fins l'extraordinari recitat dels poemes de Miquel Martí Pol en el disc *El pas del temps*. Són aquests motius estrictament professionals, però també els d'arrelament i, a partir d'aquests, de la floridura de la seva trajectòria vinculada a Mollet del Vallès, que ha mogut a sol·licitar la concessió de la Medalla de la Ciutat. Per a concloure, ho farà amb paraules que no són de collita pròpia, sinó del mateix Josep Maria Pou, perquè són un retrat fidel de la seva personalitat: "El teatre té una missió social i, per tant, els actors hem d'adquirir un compromís, ja que quan es té la capacitat de convocar cent, quatre-cents o mil dues-cents persones cada nit, pendants del què

dius i fas, no has de desaprofitar-la amb foteses. No estic parlant de teatre de missatge polític, sinó d'obres que, sota una aparença lleugera, poden influir sobre la gent, alertar-la i enriquir-la. Jo em sento compromès amb això, i si no pogués actuar, buscaria una altra via o un altre ofici que em permetés mantenir-me fidel als meus principis." Aquest és Josep Maria Pou que, com ha dit abans, es proposa li sigui atorgada la Medalla de la Ciutat i, a partir d'avui mateix, se'l consideri Molletà Il·lustre, i es deixen altres coses dels seus mèrits i de la seva biografia per a dir a l'acte ciutadà, institucional i festiu que es farà el mes de gener de l'any vinent.

L'alcaldeessa dona les gràcies al Sr. Fort i afegeix que, a més de presentar la proposta d'acord com a regidor d'Acció Institucional i de Cultura, ha intervingut en nom del Grup Socialista. Així doncs, a partir d'ara correspon parlar a la resta de grups municipals, de major a menor, i, per tant, té la paraula el Sr. Guillaumes, del Grup de Convergència i Unió.

El Sr. Guillaumes saluda els conciutadans i les conciutadanes, i els altres guardonats amb la Medalla de la Ciutat i diu que avui es fa un acte important, un acte que és un equilibri d'excel·lència, com és la concessió de la quarta Medalla de la Ciutat. Tres premien el mèrit artístic (el plàstic, l'escènic i el musical) i totes quatre premien el mèrit cívic que, sens dubte, tenen els quatre homenatjats. Les quatre medalles de la ciutat són mèrits cívics però, segurament, des d'aquest vessant subratllaria la que té un dels pares de la Constitució, Jordi Solé, perquè aquest fet té una transcendència i significació especial per el conjunt de la societat. Les quatre medalles subratllen el compromís amb Catalunya perquè els quatre guardonats tenen un perfil que ho encarna però, sens dubte, si en alguna medalla s'hagués de recalcar que és una vida dedicada a la sardana, és la medalla atorgada el mestre Solà. Les quatre medalles també subratllen el molletanisme perquè l'han rebut grans molletans, però si s'hagués d'emfasitzar el molletanisme d'una de les medalles, segur que s'esmentaria la persona que ha atorgat una joia tant gran per a la ciutat com és el Museu Abelló, el mestre Abelló. Avui, però, toca parlar de la quarta medalla, de la medalla de Josep Maria Pou, i és absurd que ara subratlli el seu mèrit artístic i èxit mediàtic, perquè el regidor-ponent ho ha fet a bastament i, per això, el millor que puc fer és parlar com a simple ciutadà del què ha estat per a la ciutadania Josep Maria Pou, quina percepció se'n té, què se'n sap i quin record primerenc es guarda gravat a la memòria. Ahir ho preguntava a la meua dona i em va respondre que fa molts anys, quan devia tenir tretze o catorze anys, recordava que en una ciutat, que no és Mollet del Vallès, Josep Maria Pou anava a fer teatre per a joves en ple franquisme i el feia en català; poca cosa en podia treure Josep Maria Pou que no fos la grandesa moral de fer allò en aquell moment i aquesta grandesa moral és la que avui s'ha de subratllar. Ha explicat una anècdota que ni tant sols va viure en primera persona i ara parlarà de la seva que va passar molts anys després, recorda l'estrena *Àngels a Amèrica* i que, aleshores, hi havia la sensació que el compromís que els artistes havien tingut semblava perdut i, després de veure aquest espectacle, va pensar que hi ha gent que el sentit del compromís no el perd tot i que els temps canviïn (i canviïn per a millor) i el Josep Maria Pou és d'aquests; l'anècdota tant llunyana de la seva dona i la reflexió que molts anys després va fer ell ho fa palès. Així doncs, quan es parla d'excel·lència de les quatre persones guardonades, es parla de coses com la que ha explicat; això és el que uneix homes com el Jordi Solé, com el mestre Abelló, com el mestre Solà, i avui, amb tots ells, l'homenatjat Josep Maria Pou.

L'alcaldeessa dóna les gràcies al Sr. Guillaumes i diu que a continuació el torn de paraula correspon al Sr. Carrasco, del Grup Iniciativa per Catalunya Verds.

El Sr. Carrasco desitja bon dia a tothom i manifesta que, avui, a Mollet del Vallès, és un diumenge de festa gran, perquè la ciutat té un nou escenari: l'Ajuntament que s'estrena i perquè és un plaer que s'estreni amb un acte tant entranyable que reconeix els mèrits de l'homenatjat, especialment per la seva trajectòria vital. També és un plaer fer la primera sessió plenària per assumir el primer acord a la nova Casa de la Vila, que ben segur comptarà amb la conformitat absoluta de les diferents forces polítiques que formen part del consistori. Sens dubte, és un bon començament, perquè s'entra de manera positiva i amb bon peu, la qual cosa és un magnífic preludi per el futur de la ciutat i per a les tasques que es faran a la Casa de la Vila. Les intervencions que l'han precedit ja han fet àmplies lectures de la trajectòria professional de Josep Maria Pou i, per això, no hi insistirà més, només vol remarcar el que ha esmentat abans, que amb la distinció es premia la seva trajectòria vital i que se li reconeix la seva vàlua com a persona i, per dir-ho amb un símil teatral, que se li premia un dels papers més modestos, però, alhora, més importants per a la ciutat, que sigui molletà, signe que sempre l'ha acompanyat, i possiblement l'acompanyarà amb més força en el futur en cadascun dels esdeveniments i dels èxits que aconseguirà. Per tot això, és un plaer atorgar aquest reconeixement i aquest homenatge. Per acabar, només resta dir-li a Josep Maria Pou: Molletà Il·lustre, enhorabona i moltes gràcies!

L'alcaldeessa dóna les gràcies al Sr. Carrasco i diu que ara és el torn del Grup Popular i té la paraula la Sra. Calvo.

La Sra. Calvo dóna la benvinguda a l'homenatjat, agraeix la seva presència, perquè se sap que té múltiples compromisos i el felicita per la Medalla de la Ciutat que avui se li concedirà, que és tan significativa i que honora les persones que la reben; fins ara s'ha atorgat a grans molletans, com Jordi Solé, un dels pares de la Constitució, Joan Abelló, conegut com el mestre Abelló, i Josep Solà, conegut com el mestre Solà. Tots són dignes d'admirar per la seva extraordinària trajectòria, però, especialment, pel seu sentiment envers la ciutat de Mollet del Vallès. Diu que és un honor, perquè, en el cas de Josep Maria Pou, s'expressa el reconeixement del conjunt de la ciutadania a la seva extraordinària trajectòria artística i professional que va començar a la ràdio i va seguir en el teatre i el cinema, però, sobretot, per la seva trajectòria humana que ha portat el nom de Mollet del Vallès molt lluny. Per això, és un plaer atorgar la Medalla de la Ciutat a Josep Maria Pou i, com s'ha dit abans, no només per les seves lloades empreses professionals, sinó com a persona, pel seu tarannà, per sentir-se molletà, per col·laborar amb les entitats molletanes que li ho demanen i per ser com és: un home admirat i estimat per tots, i compromès amb la nostra ciutat. Reitera que és un plaer que hagi vingut i acceptat la Medalla i, tant de bo, que proliferin molletans com els quatre que fins ara han rebut aquesta distinció; per concloure, diu que és un honor per a Mollet del Vallès compartir aquest dia tant especial amb tots ells.

L'alcaldeessa dóna les gràcies a la Sra. Calvo i diu que el darrer torn correspon al Sr. López, del Grup Esquerra Unida i Alternativa.

El Sr. López desitja bon dia els ciutadans i a les ciutadanes, els molletans il·lustres (Jordi Solé, Joan Abelló, Joan Solà i Josep Maria Pou, que s'inclourà a la llista d'honor amb la confirmació de la proposta d'acord que es presenta aquesta sessió plenària i solemne). Avui és un dia de doble festa i alegria, perquè s'estrena la Casa del poble, la Casa de la Vila, on està representada la pluralitat política de la ciutat, i perquè es fa el primer ple per concedir la Medalla de la Ciutat a un molletà, Josep Maria Pou, que es convertirà en un altre Molletà Il·lustre. I en els temps que corren, en què com bombolles proliferen èxits fugaçs de persones que fan coses sense cap mena de valor social ni moral, però són conegudes i adorades arreu, que a Mollet del Vallès es reconegui i premii l'art amb majúscula que personifica Josep Maria Pou és un orgull, perquè es reconeix i premia l'esforç, la tenacitat, la dedicació, l'estudi, la cultura, etc., i no pas la buidor de productes artificials, inflats per la publicitat, amb l'únic objectiu de guanyar molts diners en poc temps. Els nous molletans que fa molts anys que vivim a la ciutat, però que no coneixem personalment Josep Maria Pou, hem tingut l'oportunitat i la sort de veure'l en el cinema, en el teatre, etc., i ens fa goig dir que és un actor que treballa, que té talent, que té projecció i popularitat nacional, estatal i internacional i que és de la nostra ciutat. Per tot plegat, anuncia que el seu Grup votarà a favor de la proposta i felicita a Josep Maria Pou.

L'alcaldeessa dóna les gràcies al Sr. López i a tots els grups municipals. Tot seguit diu que, en reconeixement a la trajectòria professional i humana de Josep Maria Pou i perquè és un home admirat i estimat a la seva ciutat natal, Mollet del Vallès, —com ho fa palès la presència de gran nombre de conciutadans i conciutadanes a la sala de plens que ha quedat petita el primer dia d'estrena, i, també, pels que no han pogut venir aquesta sessió plenària—, en nom del conjunt de la ciutadania demana a tots els grups municipals el seu vot favorable per a l'atorgament de la Medalla de la Ciutat a l'actor Josep Maria Pou i que, en aquesta ocasió, l'expressin amb la mà alçada.

Sotmesa a votació la proposta d'acord, s'aprova per unanimitat dels membres presents que representen la majoria absoluta del nombre legal de membres de la Corporació i, per tant, es concedeix la Medalla de la Ciutat a Josep Maria Pou.

L'alcaldeessa demana a l'homenatjat que dediqui unes paraules a les persones presents.

Josep Maria Pou desitja bon dia a tothom i diu que sent haver de donar l'esquena a algú, però no sap com posar-se, perquè no sigui així. Reconeix que li és difícil expressar les seves emocions i li ha comentat a l'alcaldeessa, abans de començar quan pujaven plegats l'escala, que hauria preferit dir quatre paraules en un estadi ple de gom a gom per a persones que no conegués, que aquí, en aquesta sala, tan plena com un estadi, però que les coneix personalment i a qui l'uneixen tants llaços. En qualsevol cas, en un moment com aquest, només es pot dir una paraula: gràcies; però, de vegades, fins i tot les paraules es queden petites, encara que sigui tan maca com *gràcies*. Ara li ve una imatge a la memòria (possiblement és per deformació professional), la de l'últim pla d'una pel·lícula recent de Woody Allen, on es veu una avioneta que vola pel cel de Manhattan (Nova York), que deixa una estela de fum molt grossa amb la paraula *help* (socors, ajuda) que tothom podia veure des de qualsevol racó de la ciutat. No és el cas d'aquella paraula, però li agradaria ser capaç i tenir poder per agafar el volant de l'avioneta, sobrevolar la ciutat de Mollet del Vallès fins a fer-se fosc i deixar una estela amb la

paraula *gràcies* ben grossa, escrita en el vent, en l'aire, en el cel... perquè tothom, tota la pila de gent que viu a la ciutat que no coneix però que el coneixen, des de qualsevol balcó o finestra, rebessin totes i cadascuna les paraules del seu agraïment. Sap que això és demanar massa, que pràcticament és impossible, però rebaixant-ho molt, molt, molt... li agradaria que la paraula *gràcies* fos un globus d'aquells que s'inflen amb la boca a cop de pulmó per deixar-lo anar; llavors el deixaria anar perquè cada bufada, cada cop de pulmó per posar-hi aire dintre, que és la paraula *gràcies*, fos un *gràcies* a tota la gent que sempre ha confiat en ell, que l'ha ajudat, que ha dit que és de Mollet quan l'ha vist a la televisió, perquè són coses que li arriben molt endins i el colpegen molt sincerament. Una altra bufada i un altre *gràcies*, és per a l'alcaldeessa, per al regidor de Cultura, per a la gent que ha fet la proposta i que ha considerat que té mèrits per merèixer aquesta distinció. Una altra bufada i un altre *gràcies*, és per a la gent que ha aprovat la proposta —i li consta que ho ha fet amb ganes—; en fi, un *gràcies* que sobrevoli per tot arreu durant el dia d'avui. També li agradaria dir una altra cosa: avui tothom ha parlat d'estrena i l'emociona especialment que sigui així, perquè està acostumat a moltes nits d'estrena en el teatre, però mai havia viscut un matí d'estrena i és un fet que el fa sentir especialment content. Avui, però, no només s'estrena pràcticament la nova Casa de la Vila i aquesta sala d'actes, sinó que ell mateix estrena, no ja distinció, sinó sensacions i emocions, estrena títol de Molletà Il·lustre, i aquí assegut, ha estrenat emocions que li han fet sentir calfreds contínuament. Està completament segur que a partir d'avui serà un altre; estrena una nova etapa de la seva vida i la casualitat ha volgut que d'aquí a quaranta-vuit hores també estreni edat, perquè dimarts vinent farà cinquanta-vuit anys. Però, tot i això, li agrada seguir sent, per a la gent de Mollet, el "Pou petit", com li deien els amics del seu pare, o el petit de cal Xafacarros. D'aquests cinquanta-vuit anys, que ja no tindrà demà passat perquè s'han gastat vivint, gairebé quasi quaranta, els ha passat físicament fora de Mollet, lluitant pel seu ofici, per la seva carrera, per aconseguir fer allò que li agrada, però està fermament convençut que els altres vint que va viure a Mollet del Vallès —hi ho diu amb tota sinceritat, ja que no es tracta d'una expressió protocol·lària o per quedar bé— són els més fonamentals per a la seva vida, perquè sense tot el que va aprendre durant els anys de la infantesa, de l'adolescència, de la primera joventut —i no només en el vessant professional, amb els primers passos a l'emissora i en el teatre, que l'ajudaren a descobrir, a conèixer i a estimar el què de veritat volia ser— sinó en el caràcter i en la personalitat que tothom sap que els primers anys de la vida queda fixada amb una empremta molt forta. Sens dubte, *gràcies* a tot el que va aprendre a Mollet durant aquells primers vint anys, va tenir la força de voluntat, l'empenta i el coratge per lluitar els altres trenta-vuit anys, i d'això n'està absolutament convençut. Aquesta medalla, com totes les medalles, té dues cares, però de cap manera vol parlar de cara i creu, perquè sembla que la part de la creu sigui una mena de càrrega i aquest no és el cas: té una cara que és la generositat immensa de tot l'Ajuntament actual, de la ciutadania de Mollet del Vallès i de totes les persones presents avui a la sala, però per ell, en té una altra, té la cara (enfront o al costat d'aquesta generositat), de la responsabilitat enorme —que accepta de molt bon grat a partir d'ara— de sentir-se Molletà Il·lustre, de respondre contínuament en aquest terreny d'alçada on se l'ha col·locat, i la responsabilitat de compartir medalla amb gent que sempre ha admirat, que han estat punts de referència i que ha estimat —tot i la distància— com Joan Abelló, Jordi Solé Tura i el mestre Solà. Per acabar, prega que se li permeti afegir un petit comentari: en aquest moment, avui, ara, seria injust si no tingués un record cap a una persona —perquè, tot i saber que la medalla és personal, individual i intransferible—

amb el permís de tothom, la vol compartir amb la persona que li va ensenyar a estimar Mollet, a la persona que li va descobrir l'autèntic significat del que és comprometre's amb la vida del poble, amb la persona que va dedicar el seu temps de lleure a la vida i a la història de Mollet del Vallès. Lògicament, parla del seu pare. Gràcies.

L'alcaldeessa dona les gràcies a Josep Maria Pou per les seves paraules farcides d'emotivitat i de poesia. L'acte ha finalitzat, però demana que li permetin afegir que, més enllà de ser una sessió plenària i, per tant, de prendre's un acord de caràcter administratiu, legal o jurídic, ha estat un acte extraordinari de la dimensió cultural de la ciutat. També s'han esmentat les anteriors medalles de la ciutat, que es van atorgar al mestre Abelló, al Jordi Solé, al mestre Solà i la seva vinculació al civisme i a la cultura i, avui, que es concedeix a qui ell mateix s'ha anomenat el noi de cal Xafacarros o el "Pou petit" i que, per a nosaltres, és un gran actor, de dimensió internacional, que ha portat el nom de Mollet del Vallès per tot el món i, a partir d'ara i d'avui, és Molletà Il·lustre. Anuncia que el proper 10 de gener es farà l'acte d'imposició de la medalla i convida a tots els presents que hi assisteixin; també vol remarcar que avui s'ha fet un acte d'una gran dimensió cultural i ho fa avinent, perquè no sap si es té plena consciència que l'edifici nou on s'ha fet, és una aposta per la cultura, per la innovació, per l'atreviment ja que és un model d'arquitectura del segle XXI que inclou, just al darrere, l'última obra que va fer Joan Brossa i, davant de la sortida/entrada principal, el comptador de temps dissenyat per Miquel Martí Pol. Desitja que aquest entorn de cultura impregni tothom i que el progrés de la ciutat no només sigui econòmic, sinó, de manera especial, social, humà i artístic. Per acabar, s'escolta l'himne de Mollet del Vallès.

L'alcaldeessa aixeca la sessió a les 13.00 h, de la qual, com a secretària, estenc aquesta acta.

La secretària

Vist i plau
L'alcaldeessa

